

KAZIŪNAITĖ SAVIRIJA

Dailininkė tekstilininkė, pedagogė **Savirija Kaziūnaitė** gimė 1947 m. kovo 30 d. Tuitų kaime. 1954–1962 m. mokėsi Salamiesčio aštuonmetėje mokykloje, 1962–1965 m. – Vabalninko Balio Sruogos vidurinėje mokykloje. 1966–1968 m. Klaipėdos pedagoginėje mokykloje įgijo pradinių klasių mokytojos specialybę ir dirbo Pasvalio vidurinėje mokykloje piešimo mokytoja. Sesers grafikės Irenos Žviliuvienės paskatinta neakivaizdžiai studijavo Vilniaus dailės institute ir 1975 m. įgijo dailės pedagogės kvalifikaciją. 1973–2012 m. dirbo Panevėžio dailės mokyklos mokytoja.

Gyvendama Panevėžyje ėmė kurti gobelenus, piešti ant šilko. Nuo 1975 m. savo darbus eksponuoja Lietuvoje ir užsienyje, surengė keletą personalinių parodų: Kupiškio viešojoje bibliotekoje (2004), Panevėžyje (2007, 2017). Sukūrė gobelenų ir kitų tekstilės darbų patalpų interjerams. Svarbiausi: erdviųjų gobelenų kompozicija „Augimas“, gobelenai „Ramybė“, „Baltas linas“, „Augimas“. Darbų yra ne tik draugų, giminių namuose, bet ir iškeliavusių į JAV, Suomiją. Nuo 1992 m. Lietuvos dailininkų sąjungos narė.

Prisimindama savo kūrybinį kelią dailininkė pasakoja: „Mano mama ausdavo, buvo baigusi kelių mėnesių audimo kursų. Bandžiau ir aš, bet nelabai gaudavosi. Dailės institute iš tekstilės mums nebuvo nė vienos paskaitos, tai pati pradėjau domėtis, gilintis... Panevėžyje buvo viena dailininkė tekstilininkė Laimutė Gudaitienė, tai aš vis eidavau pas ją ir klausdavau, kas man įdomu. Ir pati bandžiau, bandžiau... Vėliau vilną, ir su kapronu esu dirbusi, bet labiausiai patinka gobelenai. Dabar visi nori tik greičiau, greičiau padaryti, o man vis tiek norisi tą siūlą paimt senoviškai.“ (almanachas „Kupiškis: kultūra ir istorija. 2016“, p. 67).